

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПРОЕКТ

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА СЪБРАНИЯТА, МИТИНГИТЕ И МАНИФЕСТАЦИИТЕ

(Обн.,ДВ,бр.10 от 1990 г.;изм.,бр.11 от 1998 г.)

§ 1. В чл.8, ал.1 думите “общинския народен съвет или кметството” се заменят с “кмета на общината”.

§ 2. В чл.9, ал.2 думите “Председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, съответно кметът” са заменят с „кметът на общината”.

§ 3. В чл.11 се правят следните изменения:

1. В ал.1 думите “общинския народен съвет или кметството” се заменят с “кмета на общината”.

2. В ал.2 думите „Председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, съответно кметът” се заменят с „Кметът на общината”.

§ 4. В чл.12 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.1 „председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, съответно кметът” се заменят с „кметът на общината”.

2. В ал.2 думите „Председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет или кметът” са заменят с „Кметът на общината”.

3. Алинея 4 се изменя така:

(4) Организаторът на събранието, митинга или манифестацията може да обжалва забраната по предходната алинея, пред съответния административен съд в 3-дневен срок от получаването ѝ. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Съдът се произнася по нея в срок от 24 часа. Решението на съда се обявява веднага и е окончателно.

4. Алинея 5 се изменя така:

„ (5) За провеждането или непровеждането на събранието, митинга или манифестацията, кметът на общината, съответно кметът на кметството уведомява незабавно компетентните органи на Министерство на вътрешните работи.”

5.Алинея 6 се отменя.

§ 5. В чл.13, ал.1 думите „Председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, съответно кметът” се заменят с „Кметът на общината”.

§ 6. В чл.14 се правят следните изменения:

1. В ал. 2, думите “съответните органи на народните съвети” се заменят с “длъжностни лица, определени от кмета на общината”.

2. В ал. 3 думите “председателя на изпълнителния комитет на общинския или на областния народен съвет” се заменят с “кмета на общината”.

§ 7. В § 3 от допълнителните и заключителни разпоредби думите “народните съвети” се заменят с “кметове на общини”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 8. (1) Подадените преди влизането в сила на този закон писмени уведомления се разглеждат от органа, пред който са подадени. Отказите подлежат на обжалване при условията и по реда на този закон.

(2) Отказите, постановени преди влизането в сила на този закон и по които срокът на обжалване не е изтекъл се обжалват при условията и по реда на този закон.

(3) Висящите пред районните съдилища дела се разглеждат по досегашния ред.

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в “Държавен вестник”.

Законът е приет от 41-то Народно събрание на2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(ЦЕЦКА ЦАЧЕВА)

МОТИВИ

Законът за събранията, митингите и манифестациите е обнародван в ДВ, бр. 10 от 2.02.1990 г., изм., бр. 11 от 29.01.1998 г., когато е в сила Конституцията на Република България от 1971 г., по силата на която, местни органи на изпълнителната власт, са изпълнителните комитети на окръжните (градските) народни съвети. Предвид приемането на закона преди Конституцията от 1991г. и многократните изменения и допълнения в Закона за администрацията и Закона за местното самоуправление и местната администрация, Законът за събранията, митингите и манифестациите се нуждае от промени.

Република България ратифицира през 1992 г. Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, която в чл.11 признава правото на свобода на мирни събрания, а в чл.13 - правото на всеки, чийто права и свободи са провъзгласени в Конвенцията, включително и правото на мирни събрания, да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита.

През 2005 г. последваха и няколко решения на Европейския съд по правата на човека, които признаха, че в Република България е нарушено правото на ефикасни вътрешноправни средства за защита по чл.13 ЕКПЧ при провеждане на мирни събрания.

През 2005 г. Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) постанови осъдително решение по делото “Иванов и други срещу България” поради нарушение на правото на ефективно вътрешноправно средство за защита, гарантирано от чл. 13 на Конвенцията. Според това решение на ЕСПЧ, предвидената процедура за обжалване на забраните за провеждане на събрание, е неадекватна и не може да представлява ефективно правно средство за защита по смисъла на Конвенцията. Съгласно чл.12, ал.4 от Закона за събранията, митингите и манифестациите (ЗСММ) от 1990 г. забраните за провеждане на събрания се обжалват по административен ред пред несъществуващ административен орган – Изпълнителния комитет на общинския народен съвет. Остарялата редакция е станала причина за забавяне на съдебното производство, а оттам и за осъждането на българската държава.

Съгласно чл. 46 от ЕКПЧ, държавите-страни по Конвенцията се задължават да изпълняват окончателните решения на съда по всяко дело, по което те са страна, като следва да предприемат и необходимите мерки за избягване на нарушения, подобни на констатираното, в бъдеще. Контролът по изпълнението на решенията на Съда е възложен на Комитета на министрите на Съвета на Европа.

В тази връзка подходящата мярка за изпълнение на горното решение е привеждането на ЗСММ в съответствие с актуалната конституционна и законова уредба. Съответната реакция на българските власти ще бъде оценена положително и същевременно ще предотврати опасността от нови осъдителни решения на същото основание.

Предвид изложеното по-горе със законопроекта се правят изменения за привеждане в съответствие със Закона за администрацията и Закона за местното самоуправление и местната администрация, на остарели разпоредби, предвиждащи компетентност на председателя на изпълнителния комитет на общинския народен съвет или на областния народен съвет.

Законопроектът предвижда, че компетентният орган, който се уведомява за провеждането на събрание, митинг или манифестация, е кметът на общината.

С оглед необходимостта от бързина в това производство, спорът се отнася пред съответния административен съд, който се произнася в срок от 24 часа. Решението на съда е окончателно и се обявява веднага.

Вносител: Ивайло Тошев, Емил Радев, Красимир Ципов